

➤ HET PARCOURS VERKEND

‘De proloog hoort bij de Tour’

Zaterdag 3 juli start de Tour de France met een proloog van 8,8 kilometer door Rotterdam. Fiets verkende de route met Martijn Maaskant. Zijn oordeel: een niet al te moeilijk en vooral snel parcours.

Tekst: Pieter van der Meer / Foto's: Robert van Willigenburg

Martijn Maaskant heeft het routekaartje van de proloog door Rotterdam al wel een keer bestudeerd, maar voor een goede voorbereiding moet je toch de straat op. Pas dan weet je hoe een flauw getekende bocht echt loopt, of de weg nog wat omhoog gaat en waar de wind vrij spel heeft. "Ik ben de eerste van Garmin op het parcours", zegt hij. De Nederlander in Amerikaanse dienst kan zijn teamgenoten dus alvast van belangrijke informatie voorzien over de proloog. "Met de Garmin-gps neem ik de route op en die files kan ik straks naar de ploeg sturen", zegt Martijn, terwijl hij naar het computertje op zijn stuur wijst. Bij elk stoplicht geeft het apparaat een harde 'bliep' om aan te geven dat er geen signaal wordt doorgegeven.

Op het fietspad

Maaskant heeft de startknop iets eerder al ingedrukt bij Sportpaleis Ahoy, waar straks de finish van de proloog is gepland. Rond een uur 's middags staat hij ons daar al op te wachten in zijn opvallende oranje-blauwe Garmin-tenu, leunend op zijn tijdritfiets. Zijn oranje Felt is niet de fiets waar hij in de Tour mee te zien zal zijn. Het is een ouder model, dat hij thuis heeft om op te trainen.

In Rotterdam wordt het verkeer alleen stil gelegd voor de Tour de France. We moeten dus onze toevlucht zoeken tot het fietspad. Op de rode strook is de route goed te volgen door witte stickers op het asfalt met het logo van de Tour en een geel pijltje in de goede richting. Burgemeester Ahmed Aboutaleb en oud-Tourrenner Teun van Vliet openden de korte fietsroute, die met 8,9 kilometer niet de moeite is voor kilometervereters. Toch zijn die kilometers de moeite waard. Zeker als je zoals Martijn op 3 juli op hetzelfde parcours de Tour begint. Voor hem is dat nagenoeg zeker. Vorig jaar hoorde hij twee dagen voor de start dat hij toch de Tour mocht rijden. Dit jaar hoopt hij iets eerder te horen dat hij zijn derde Tour gaat rijden. Hij zit in ieder geval in de voorselectie.

'Ik doe natuurlijk mijn best en ga ook wel volle bak rijden, maar ik ben geen specialist'

Als we bij de parkeerplaats van Ahoy wegfietsen, slaan we meteen rechtsaf het fietspad op. Daar passeren we meteen al de finishstreep van de proloog-fietsroute. We moeten eerst op zoek naar het startpunt. Na een paar keer oversteken zijn we bij het Zuidplein aangekomen. "Ik denk dat de start daar ergens moet zijn", zegt Martijn wijzend naar de Dordtselaan. Even voorbij de hoek ligt inderdaad een startstreep op het fietspad en staat een bord met de route. Op 3 juli staat het startpodium waarschijnlijk iets meer aan de aan de andere kant van het Zuidplein, want vanaf daar duiken de renners de linkerbaan van de Dordtselaan in. Dat is zo'n strakke straat waarvan Rotterdam er meer heeft: aparte rijbanen gescheiden door een grasberm.

Blikvanger

Wij blijven veilig op het fietspad. De krantenkop 'Maaskant aangereiden tijdens interview' wil ik natuurlijk niet op mijn geweten hebben. Op het fietsgedeelte krijg je wel te maken met rare wegversmallingen, maar de weg naast ons blijft strak rechtuit lopen. Als de Dordtselaan een kleine knik maakt, lijkt de weg een beetje op te lopen. Het stuk vals plat valt Martijn ook op. Bij de kruising met de Putselaan, ter hoogte van Metrostation Maashaven, moeten we even wachten op de tram. Als het verkeerslicht op groen staat, hobbelen we over de twee verzonken tram-

Klaar voor de start

rails. "Daar merk je in de proloog niks van, als je zo over die tramrails rijdt", zegt Martijn. Het eerste kilometerpunt zijn we dan al gepasseerd. Langs het water buigt de weg naar links, waar de straat overgaat in de Posthumalaan. De hoge kantoren rechts van de weg vallen niet eens op, want daar word je recht in de blikvanger van Rotterdam gezogen: de Erasmusbrug. Als we bij het rode gebouw van het nieuwe Luxor Theater zijn, zien we de bolling van het wegdek pas. 'De Zwaan' lijkt van een afstandje toch wel wat, maar Martijn relativeert die gedachte meteen met zijn ervaring uit de Tour van vorig jaar. "Dit is nog niets vergeleken met de proloog van vorig jaar in Monaco. Dat was veel meer klimmen." Het valt ook wel mee hoe zwaar de 'klim' is. Een paar stevige pedaalslagen en je bent al op de brug. Zonder al te veel kracht komen we ook gemakkelijk boven. Op het midden van de brug over de Maas blijven

Op de Erasmusbrug

> HET PARCOURS VERKEND

Terug naar Zuid over de Willemsbrug

Voorbereiding

De woensdag voor de Tourstart zit Martijn Maaskant al met de ploeg in het hotel in Rotterdam. Dan verkennen ze de route ook nog een keer samen. "Dat proberen we dan wel op de weg te doen, want dan weet je pas echt hoe de bochten lopen." Op de wedstrijddag verkent hij het rondje 's ochtends nog een keer. "Omdat het zo kort is, kun je het wel twee keer rijden." Een uur voor de start begint hij met echt opwarmen op de rollen. "Dan moet je een paar keer goed diep gaan, zodat je je hartslag al hoog hebt gehad. Je gaat vanuit de start volle bak weg, dan moet je wel goed warm zijn. Anders krijg je ergens een terugslag. Het is belangrijk dat je dat punt al even gevoeld hebt."

Dat warm rijden doet hij zo lang mogelijk, maar je zit bij een proloog vaak met een strak schema. "Je moet nog naar de start fietsen, en dat is soms ook nog een kilometer. Dan checken ze vier of vijf minuten voor je start nog je fiets. Ze hebben tegenwoordig allerlei regels over gewicht en afmetingen van een tijdritfiets. Vroeger zag je nog wel dat ze een soort vleugel over het achterwiel hadden gemaakt, maar dat mag niet meer. Op een gegeven moment lijkt het ook niet meer op een fiets. Dit lijkt al niet meer echt op een gewone racefiets", wijst hij naar zijn tijdritfiets.

we even staan en kijken over de skyline van Rotterdam. Links zien we tussen de kabels van de brug in de verte de Euromast en rechts waar we naartoe moeten wapperende vlaggen die naar ons wijzen. Het waait hard midden op de brug. Martijn wrijft even in zijn handen, want het is een fris windje.

Rare slingerbocht

Tussen mensen die zwoegend op hun stadsfiets de brug op komen, laten we ons weer naar beneden rollen. De weg buigt hier al een beetje naar rechts. De bocht naar rechts kan lastig zijn, zeker omdat je daar wat meer vaart hebt, denkt Martijn. We rijden verder over de Boompjes. De lage boompjes aan weerszijden van het fietspad doen de straatnaam hier eer aan. Toch zijn het hier vooral de hoge kantoren aan de linkerkant die de wind hier weghouden. Om van die rechte weg naar de Willemsbrug te komen, moeten de renners daar een rare slingerbocht maken. "Die bocht is goed te nemen", ziet Martijn. Het stuk naar de rode brug is ook weer een brede weg, die even naar beneden loopt en dan met een mooie brede aanloop in de Willemsbrug overgaat. Deze brug is vlakker dan de Erasmusbrug. Bij de tweede rode boog van de Willemsbrug begint de weg licht te dalen.

Beneden gaat de proloog verder met een bocht naar rechts. Vanaf het hoger gelegen fietspad hebben we goed zicht op deze bocht. Een mooie ruime bocht volgens Martijn. "Het ligt er natuurlijk wel een beetje aan hoe ze de hekken neerzetten. Dan kan het alsnog een krappe bocht worden." Aan de binnenkant van de bocht loopt nog een wat smallere baan, maar Martijn denkt dat gekozen wordt voor de linkerkant omdat de volgende bocht ook naar links gaat. Over de brug naast een oude hefbrug gaan we weer naar links de Stieltjesstraat in. Even verderop rijden

Tussen de Erasmus- en de Willemsbrug.

we onder het Poortgebouw, een negentiende-eeuws pand pal achter een brug met een roodwitte balk die de doorrijhoogte aangeeft. Dan zijn we weer bijna terug bij de Erasmusbrug. Tussen de hoge gebouwen trekt de koude wind behoorlijk aan. Martijn wrijft nog eens in zijn handen. Tijd om in volle vaart terug te gaan naar Ahoy'. Dat is dan nog precies 2,8 kilometer. Bij het hallencomplex stoppen we nog even bij de finishstreep die op het fietspad is getrokken. Waar straks de echte streep ligt, is moeilijk te zien, want rond Ahoy is het één grote bouwplaats. "Dat is over twee maanden nog niet klaar", voorspelt Martijn.

Snel parcours

Maaskant heeft het koud gekregen van het winderige ritje. De automaatkoffie in de hal van het Sportpaleis, dat eigenlijk gesloten is, helpt daar weinig aan. Op een gemakkelijke bank bij de ingang analyseren we de proloog nog even. "Ik denk dat het een snel parcours is met brede wegen en niet al te moeilijke bochten", zegt Martijn. De wind, die vandaag uit het noordoosten kwam, zal ook invloed hebben op het parcours. "Dat eerste stuk naar de brug loopt nog wat op. Als de wind zo staat als vandaag is dat het zwaarste stuk." Met de wind hoeft je volgens hem ook niet helemaal rekening te houden. Je moet toch volle bak starten. "Je hebt wel verschil tussen vol gas starten en jezelf helemaal leeg rijden in de eerste drie kilometer. Je moet het wel een beetje verdelen. Als de wind zo staat als vandaag weet je dat je wind op de terugweg weer in de rug hebt en dat het ook weer een klein beetje naar beneden gaat."

Bij de Erasmusbrug verwacht hij ook geen problemen in de proloog. "Je moet rekenen dat er zo rond de 53 per uur gereden gaat worden op het parcours, dus die brug ben je zo voorbij." Een breekpunt voor hem ligt eerder in het bochtige stuk na de Willemsbrug. Weer op gang komen na

een bocht is voor Martijn een zwaar moment in een proloog of tijdrit. Specialist Fabian Cancellara is een voorbeeld voor hem. "Hij neemt de bochten al snel en dan kom je ook met meer snelheid uit de bocht en ben je ook sneller weer op je topsnelheid. Hij rijdt heel goed door de bochten, vooral ook op zijn tijdritfiets."

Wat hij verwacht van zijn proloog? "In mijn beste vorm kan ik nog niet top-10 rijden in een Tourproloog. Ik doe natuurlijk mijn best en ga ook wel volle bak rijden, maar ik ben geen specialist. Bij de eerste veertig zou voor mij een heel goede dag betekenen."

'Cancellara neemt de bochten al snel en dan kom je ook met meer snelheid uit de bocht'

Bij de Beloften reed hij ooit wel goede prologen. Zo eindigde hij in 2007 in de proloog van de Ronde van Normandië als derde en in de proloog van Olympia's Tour dat jaar als tweede, beide keren achter Lars Boom. De proloog vindt hij ook een mooi onderdeel. "Ik vind het wel mooi als de Tour met een proloog start. Dat hoort er gewoon bij. Bij mijn eerste Tour twee jaar geleden begonnen we met een gewone rit. Dan mis je die proloog toch, vind ik."